aliquãdo iniusti dominant̃ iustis: Quibus modis:
Aliquãdo iniusti ꝑueniunt ad honores sęculi: Cum
ꝑuenerint ⁊ facti fuerint vel iudices: vel reges: quia
hoc facit deus ꝓpter disciplinã plebis suę: ꝓpter disci
plinã populi sui: nõ potest fieri nisi vt exhibeat̃ illis
honor debitꝰ potestatis. Ordinauit eñi sic deꝰ eccle-
siam suã: vt omnis potestas ordinata in sęculo ha-
beat honorẽ: ⁊ aliquãdo a melioribus. Sed (exem-
pli gratia) vnam rem dico: hinc cõijcite gradus om-
niũ potestatũ. Prima ⁊ quotidiana potestas homi-
nis in hominẽ: dominꝰ est in seruum. Prope omnes
domꝰ habẽt huiusmodi potestatẽ. Sunt dñi: sunt et
serui. Diuersa sũt noĩa: dñs: seruꝰ: sed hoĩes ⁊ hoĩes
paria sunt noĩa. Et quid dicit apostolꝰ: docens ser-
Eph. 6. uos dominis suis sbditos esse: Serui: obaudite do-
minis vestris ẜm carnẽ: q̃a est ⁊ dominꝰ ẜm spiritũ.
Ille est verus dominꝰ ⁊ ęternus: isti aũt temporales
ẜm tempus. Tu cũ ambulas in via: cum viuis ĩ hac
vita: nõ vult te facere superbũ christus. Cõtigit tibi
vt christianus efficereris: ⁊ haberes dominũ homi-
nẽ: Nõ ideo christianꝰ factus es: vt dedigneris serui-
re. Cum eñi christo iubẽte seruis homini: nõ illi ser-
Ibidem. uis: sed illi qui iussit. Et hoc ait: Obaudite dominis
vestris ẜm carnẽ: cũ timore ⁊ tremore et in simplici-
tate cordis: nõ ad oculum seruiẽtes quasi hominibꝰ
placẽtes: sed q̃si serui christi faciẽtes bonã voluntatẽ
dei ex animo cũ bona voluntate. Ecce nõ fecit de ser-
uis liberos: ẜ de malis seruis bonos seruos. O quã-
tum debent diuites christo qui illis cõponit domũ:
vt si fuit ibi seruus infidelis: cõuertat illuz christus:
et non ei dicat: dimitte dominũ tuũ: iam cognouisti
eum q̃ verus est dñs: ille forte impius est et iniquus:
tu iam fidelis ⁊ iustus: Indignũ est vt iustꝰ ⁊ fidelis
seruiat iniquo ⁊ infideli. Nõ hoc ei dixit: sed magis
serui: Et vt corroboraret seruũ: ħ dixit: Exẽplo meo
L serui: qꝛ prior ego seruiui iniq̃s. Dñs eñi tanta ĩ pas-
sione sustinens: a quibus sustinuit nisi dñs a seruis:
Et a quibꝰ: nisi a malis seruis: Nam si fuissent boni
serui honorarẽt dñm suum: Sed qꝛ mali serui erãt:
iniuriauerũt. Ille quid contra reddidit: Dilectionẽ
Luce. 23. ꝓ odio. Ait eñi: Pater ignosce illis: qꝛ nesciũt quid
faciũt. Si dominꝰ cęli ⁊ terrę ꝑ quem facta sunt oĩa
seruiuit indignis: rogauit ꝓ sęuiẽtibus ⁊ furẽtibus:
⁊ tãq̃ medicũ se exhibuit adueniẽs (Nã ⁊ medici ⁊
arte ⁊ sanitate meliores seruiũt ęgrotꝭ) quãto magꝭ
non debet dedignari homo: ex toto animo: et ex tota
bona volũtate: cũ tota dilectiõe seruire domino etiã
malo: Ecce seruit melior deteriori: ẜ ad tempꝰ. Qð
autẽ dixi de dño ⁊ seruo: hoc intelligite de potestati-
bus ⁊ regibus: ⁊ de omnibꝰ culminibꝰ huius sęculi.
Aliquãdo eñi potestates bonę sunt ⁊ timent deũ: ali-
ij. q. 3. Julianꝰ extitit. qñ nõ timent deũ. Julianus extitit infidelis impera-
tor: nõne extitit apostata: iniquꝰ: idolatra: Milites
christiani seruierũt impatori infideli. Ubi veniebat̃
ad causam christi: nõ agnoscebant nisi illũ qui ĩ cęlo
erat. Quãdo volebat vt idola colerent: vt thurifica-
rent: ꝓponebant illi deũ. Quãdo aũt dicebat: ꝓdu-
cite aciem: ite cõtra illam gentẽ: statim obtemꝑabãt.
Distinguebãt dominũ ęternũ a domino temporali:
et tamẽ subditi erant ꝓpter dominũ ęternũ: etiã dño
temporali. Sed nũquid sic erit semꝑ: vt iniqui impe
rent iustis: Non sic erit. Uidete enim quid dicat iste
M psalmus: Qm̃ nõ derelinquet dñs virgã peccatorũ
sup sortẽ iustorũ. Sentit̃ ad tempus virga peccato-
rũ sup sortẽ iustoꝝ: sed nõ ibi relinquit̃: nõ erit in ęter
nũ. Ueniet tẽpus qñ vnus agnoscat̃ deꝰ: veniet tem-
pus qñ vnus christus in claritate sua apparens con-
greget ante se oẽs gentes: ⁊ diuidat eas sicut diuidit
Matth. pastor hędos ab ouibus: oues ponet ad dexterã: hę-
dos ad sinistram. Et videtis ibi multos seruos inter
oues: ⁊ multos dños inter hędos: et rursus multos
dños inter oues: ⁊ multos seruos inter hędos. Nõ
eñi qꝛ sic cõsolati sumꝰ seruos: oẽs serui boni sunt:
aut qꝛ sic reꝑhendimꝰ superbiã dñoꝝ: omnes domi-
ni mali sunt. Sũt boni ⁊ fideles domini: ⁊ sunt mali:
Sũt boni ⁊ fideles serui ⁊ sunt mali. Sed q̃diu serui
boni seruiũt malis dñis: ferãt ad tempꝰ: qꝛ nõ dere-
liquet virgã peccatoꝝ sup sortẽ iustoꝝ. Quare hoc:
Ut nõ extendant iusti ad iniquitatẽ manus suas: vt
ad tempus ferant iusti iniquos dominãtes: ⁊ intelli-
gant nõ esse hoc sempiternũ: sed ꝑparẽt se ad possi-
dendã sempiternã hęreditatẽ. Quã hęreditatẽ: Ubi
j. Cor. destruet̃ omnis potentatus ⁊ omnis potestas: vt sit
deus omnia in omnibꝰ. Ad hoc se seruãtes ⁊ ħ corde
cõtemplantes: ⁊ adhuc in fide retinẽtes: ⁊ vt videãt
ꝑdurantes: non extendũt manus suas in iniquitatẽ.
Nam si videant qꝛ semꝑ est virga peccatoꝝ sup sor-
tem iustoꝝ: cogitant apud se ⁊ dicũt: Quid mihi ꝓ-
dest quia iustus sum: Semꝑ mihi dñabit̃ iniquus: ⁊
semꝑ seruus ero: Faciã ergo ⁊ ego iniquitatẽ: quia
nihil ꝓdest tenere iusticiã. Ne autem hoc dicat: infi-
nuat̃ illi fides: qꝛ ad tempus põt esse virga peccato-
rũ sup sortẽ iustoꝝ: nõ eam relinquet dñs sup sortem
iustoꝝ vt nõ extendãt iusti ad iniquitatẽ manꝰ suas:
sed teneãt ab iniq̃tate manꝰ suas: et ferãt iniq̃tatẽ nõ
faciant. Meliꝰ est eñi iniusticiã ferre q̃ facere. Unde
nõ semꝑ erit: Quia nõ derelinquet virgã peccatorũ
Ps. sup sortẽ iustoꝝ. Hoc cogitãt qui recto sunt corde: de
quibꝰ pauloante dixit qui voluntatẽ dei sequũt̃ non
voluntatẽ suam: sequi deũ volunt: faciunt illum ꝑce-
dentẽ ⁊ se sequẽtes: nõ aũt se ꝑcedẽtes ⁊ illũ sequẽtẽ:
Et in oĩbꝰ eũ bonũ inueniũt: siue emẽdantẽ: siue cõ-
flantẽ: siue cõsolantẽ: siue exercentẽ: siue coronantẽ:
Rom. siue purgantẽ: siue illumiantẽ: sic aplus ait: Scimꝰ
q̃m diligẽtibus deũ oĩa coopant̃ ĩ bonũ. Et ideo se-
Ps. quit̃: Bene fac dñe: bonis ⁊ rectis corde.
Ps. Sic aũt q̃ declinat a malo ⁊ facit bonũ: rectꝰ corde ẽ:
qꝛ nõ zelat in peccatoribꝰ pacẽ peccatoꝝ intuens: sic
prauicordis ẽ q̃ scãdalizat̃ ĩ vijs dñi q̃ declinat a deo
⁊ facit malũ: ⁊ inescat̃ dulcedine sęculi: ⁊ ea illaquea-
tus ⁊ captꝰ: amaras pęnas luit. Declinãti aũt a deo
cuiꝰ disciplinã ferre noluit: fit illi ꝑ iudiciũ dei verus
laqueus falsa maloꝝ fęlicitas. Uñ cõtinuo subiũgit:
Ar. Declinantes autẽ in †strangulationẽ ad-
Ar. ducet dñs cum opantibus †iniusticiã: Id
est quoꝝ facta imitati sunt: quia eoꝝ ꝑsentes lęticias
amauerũt: ⁊ futura supplicia non crediderũt. Qui ẜ
recti sunt corde ⁊ nõ declinãt q̃d habebũt: Jam ve-
niamꝰ ad ipsã hęreditatẽ fratres: qꝛ filij sumꝰ. Quid
possidebimꝰ: Quę est hęreditas: Quę patria nr̃a:
Ps. Quid vocat̃: pax. Per hanc vos salutamꝰ: hãc vob
Eph. ãnũciamꝰ: hãc suscipiũt mõtes: ⁊ colles iusticiã: ipa
est christꝰ. Ipse eñi est pax nr̃a q̃ fecit vtraq̃ vnũ: ⁊
mediũ ꝑietẽ macerię soluit. qꝛ filij sumꝰ: hęreditatẽ
habebimus: Et q̃d vocabit̃ ipa hęreditas: nisi pax:
Et videte qꝛ ex hęreditati sunt q̃ nõ amãt pacẽ. Nõ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0636
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG